

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๑๑๓/๒๕๖๑

ศาลแพ่ง

ศาลปกครองกลาง

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

พระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕

พระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๐

คดีที่ร้องขอให้เพิกถอนคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ ตามพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ นั้น ต้องพิจารณาลักษณะเนื้อหาของสัญญาที่เป็นเหตุแห่งการยื่นคำร้องขอให้อนุญาโตตุลาการ วินิจฉัยชี้ขาดว่าเป็นสัญญาทางแพ่งหรือสัญญาทางปกครอง จึงจะวินิจฉัยเขตอำนาจศาลเหนือคดีที่ขอให้เพิกถอน คำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการนั้นได้ คดีนี้ คำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการวินิจฉัยข้อพิพาทเกี่ยวกับสัญญาจ้าง เหมากออกแบบบูรณก่อสร้างโครงการทางด่วนสายบางนา-บางพลี-บางปะกง ระหว่างการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ผู้ร้อง ซึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครอง กับ ผู้คัดค้านทั้งสามซึ่งเป็นเอกชน มีลักษณะเป็นสัญญา ทางปกครอง ข้อพิพาทเกี่ยวกับสัญญาดังกล่าว จึงเป็นข้อพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง และการร้องขอ ให้ปฏิบัติตามหรือเพิกถอนคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง ควรอยู่ในอำนาจ พิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่เนื่องจากว่า การระงับข้อพิพาทโดยวิธีอนุญาโตตุลาการในคดีนี้ คู่สัญญาได้เคยมอบข้อพิพาทให้อนุญาโตตุลาการพิจารณาเมื่อปี ๒๕๔๓ ซึ่งถือว่าวิธีพิจารณา ชั้นอนุญาโตตุลาการได้เกิดขึ้นแล้ว ตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ และ เกิดขึ้นก่อนศาลปกครองเปิดทำการ ทั้งคู่กรณีทั้งสองฝ่ายได้ขอให้ศาลแพ่งออกหมายเรียกพยานซึ่งศาลแพ่ง ได้ออกหมายเรียกพยานให้ตามคำขอ และผู้ร้องได้ยื่นคำร้องต่อศาลแพ่งขอให้มีการสั่งให้ประธาน คณะอนุญาโตตุลาการพ้นจากตำแหน่ง ซึ่งต่อมาศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาให้ความเป็นอนุญาโตตุลาการของ บุคคลดังกล่าวสิ้นสุดลง จึงถือว่า ศาลยุติธรรมเป็นศาลที่มีการพิจารณาชั้นอนุญาโตตุลาการตั้งแต่เริ่มต้น กระบวนการชั้นอนุญาโตตุลาการ ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ การยื่น คำร้องขอให้เพิกถอนคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวในคดีนี้ จึงต้องยื่นต่อศาลที่มีเขตอำนาจที่มีการพิจารณาชั้นอนุญาโตตุลาการอยู่ในเขตศาล ซึ่งได้แก่ศาลยุติธรรม ประกอบกับคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลเคยมีคำวินิจฉัยที่ ๑/๒๕๔๖ เกี่ยวกับการ ขอให้บังคับตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการอันเนื่องมาจากสัญญาฉบับนี้เป็นคดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณา พิจารณาของศาลยุติธรรม ซึ่งต่อมาศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๒๗๗/๒๕๔๙ ข้อพิพาทในคดีนี้ จึงควรอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม เพื่อให้การตรวจสอบกระบวนการพิจารณา ชั้นอนุญาโตตุลาการเกี่ยวกับสัญญาฉบับเดียวกันนี้อยู่ภายใต้เขตอำนาจศาลเดียวกัน